

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

474 **BESLUIT** van 22 oktober 1969 tot uitvoering van artikel 58, vierde lid, van de Kernenergiewet (Besluit taakvervulling ambtenaren keuringsdiensten Kernenergiewet).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Volksgezondheid van 8 mei 1969, Directoraat-Generaal van de Volksgezondheid, Directie Milieu- en Voedingshygiëne, Hoofdafdeling Kernenergie en Stralenbescherming, No. 125856, gedaan in overeenstemming met Onze Minister van Binnenlandse Zaken;

Gelet op artikel 58, vierde lid, van de Kernenergiewet (Stb. 1963, 82);

De Raad van State gehoord (advies van 4 juni 1969, no. 43);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Volksgezondheid van 6 oktober 1969, Directoraat-Generaal van de Volksgezondheid, Directie Milieu- en Voedingshygiëne, Hoofdafdeling Kernenergie en Stralenbescherming, No. 131228, uitgebracht in overeenstemming met Onze voornoemde Minister;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1. 1. Bij de vervulling van hun taken, bedoeld in artikel 58, vierde lid, van de Kernenergiewet (Stb. 1963, 82), beperken de krachtens dat lid aangewezen ambtenaren van keuringsdiensten zich tot het toezicht op de naleving van het bij en krachtens de artikelen 14, 15 onder a, 19 en 21 voor zover deze op artikel 15 onder a betrekking hebben, 22, 25, 26, 28, 29, 31, 32, 33, 35, 36, 37, 38, 39, 42, 44, 46, 47, 49, 66, 73 en 75 van die wet bepaalde en bevolene voor zover het betreft de bescherming van het biologische, chemische en fysische milieu van de mens en niet behoort tot het terrein van de ambtenaren bedoeld in artikel 77 van de Arbeidswet 1919 (Stb. 624) en artikel 17 van de Stuwadoorswet (Stb. 1914, 486) of van de ambtenaren van het Staattoezicht op de Mijnen, belast met het toezicht op de naleving van het Mijnreglement 1964 (Stb. 538).

2. De ambtenaren houden geen toezicht met betrekking tot splijtstoffen, ertsen en radioactieve stoffen als bedoeld in

artikel 2, eerste lid, en artikel 3, eerste lid, van het Vrijstellingsbesluit landsverdediging Kernenergiewet (Stb. 1969, 476) en in gevallen, waarin op grond van artikel 75 van de Kernenergiewet in het belang van de landsverdediging ontheffing is verleend.

Artikel 2. Indien bij een incident radioactieve stoffen zijn betrokken en daardoor aanmerkelijk gevaar voor de openbare gezondheid te duchten is, verrichten de ambtenaren het nodige onderzoek inzake straling en besmetting.

Artikel 3. De ambtenaren verrichten hun taak in overleg met de ambtenaren, aangewezen krachtens artikel 58, eerste lid, van de Kernenergiewet, al naar gelang van het werkterrein van de laatstbedoelde ambtenaren.

Artikel 4. Indien in het kader van de taakvervulling van de ambtenaren onderzoek nodig is dat niet kan worden verricht in het laboratorium van de keuringsdienst van waren waarbij zij zijn aangesteld, kan dit onderzoek op verzoek worden uitgevoerd in het laboratorium van een andere keuringsdienst en in bijzondere gevallen door het Rijksinstituut voor de Volksgezondheid te Bilthoven.

Artikel 5. 1. Dit besluit kan worden aangehaald als: Besluit taakvervulling ambtenaren keuringsdiensten Kernenergiewet.

2. Het treedt in werking op een door Ons te bepalen tijdstip.

Onze Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid is belast met de uitvoering van dit besluit, dat met de daarbij behorende nota van toelichting in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 22 oktober 1969.

JULIANA.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Volksgezondheid,

R. J. H. KRUISINGA.

Uitgegeven de elfde november 1969.

De Minister van Justitie,
C. H. F. POLAK.

NOTA VAN TOELICHTING

In afwachting van de totstandkoming van een wettelijke regeling voor kernenergie en radioactiviteit is in 1958 op grond van de Warenwet een voorlopige regeling getroffen om de bereiding, de invoer, het onder zich hebben en het vervoer van radioactieve stoffen onder controle te houden. Van kracht is thans het Radioactieve stoffenbesluit (Warenwet) van 15 mei 1963, *Stb.* 233, welk besluit dat van 1958 heeft vervangen, en dat bij de inwerkingtreding van de Kernenergiewet zal vervallen. Radioactieve stoffen werden in verband met deze voorlopige regeling aangewezen als „waren” in de zin van de Warenwet.

Met het treffen van een voorlopige regeling op grond van de Warenwet ging gepaard de controle op de naleving ervan door de ambtenaren van de keuringsdiensten van waren. Bij deze diensten vond de registratie van de nodige meldingen plaats; de ambtenaren oefenden controle uit op de naleving van de aan de vergunningen, toelatingen en toestemmingen verbonden voorschriften; en door de deskundigheid, welke vooral de ambtenaren van de grotere diensten zich verwierven, konden zij waardevolle bijstand verlenen bij accidenten en andere bijzondere gebeurtenissen, waarbij radioactieve stoffen waren betrokken. Een en ander bracht een nauwe samenwerking mee met het staatstoezicht op de volksgezondheid en de arbeidsinspectie. De keuringsdiensten gingen zodoende de functie vervullen van een perifeer, lokaal op dit terrein werkzaam apparaat, ter aanvulling van dat van de betrokken Rijksdiensten.

Bij de totstandkoming van de Kernenergiewet werd uitgesproken dat voortzetting van deze toestand gewenst werd geacht; verwezen moge worden naar het voorlopig verslag van de Tweede Kamer, zitting 1960-1961, stuk no. 5861, ad art. 50. Dit leidde ertoe dat bij nota van wijzigingen nieuwe bepalingen in het wetsontwerp zijn opgenomen, welke thans te vinden zijn in de artikelen 27 en 58 van de wet. Daardoor is voor de verschillende taken, welke uit het Warenwet-besluit voortvloeiden en die ook krachtens de Kernenergiewet blijven bestaan, een eigen wettelijke grondslag geschapen. Daaraan ontleen de ambtenaren hun bevoegdheden op het specifieke terrein van de radioactiviteit.

Dat wil niet zeggen dat het terrein van de radioactiviteit geheel van de Warenwet is losgemaakt. Indien sprake is van radioactieve verontreiniging van eet- en drinkwaren, welke laatste uiteraard onder de Warenwet blijven vallen, wordt de controle door het Warenwet-regime beheerst, behoudens de calamiteitsregelingen van de Kernenergiewet. Ook aan de bestraling van levensmiddelen blijven aspecten te onderscheiden, die in aanmerking komen voor regeling krachtens de Warenwet.

Het onderhavige besluit intussen heeft betrekking op de specifieke taken krachtens de Kernenergiewet. De constructie van het desbetreffende artikel 58 is aldus, dat in het eerste en derde lid aan de Ministers, wie het aangaat, de regeling van het toezicht op de naleving van de wet door hun ambtenaren wordt gedelegeerd, terwijl het vierde lid beoogt, de daarvoor in aanmerking komende taken tevens op te dragen aan de ambtenaren der keuringsdiensten. Krachtens de laatste volzin van het vierde lid geeft het bijgaande besluit enige regels inzake de vervulling van die taken.

De administratieve taak van de diensten berust op de artikelen 27 en 28 van de wet. Het door de ambtenaren uit te oefenen toezicht betreft hier de naleving van de administratieve aangifteverplichtingen, neergelegd in artikel 28. Dit artikel is een van de bepalingen van de Kernenergiewet, die worden genoemd in artikel 1 van het besluit, waarin het terrein wordt afgebakend, waarop de aangewezen keuringsdienstambtenaren hun controletaak zullen vervullen. Van dit terrein zijn in het tweede lid uitgezonderd de gevallen, waarin in het belang van de landsverdediging geheimhouding is vereist of waarin op

grond van artikel 75 van de Kernenergiewet in het belang van de landsverdediging ontheffing is verleend. Voor deze gevallen zullen op grond van artikel 58, eerste lid, van de wet met het toezicht bij uitsluiting worden belast de ambtenaren, werkzaam bij een door de Minister van Defensie aan te wijzen orgaan. Voor de overige door artikel 75 van de wet beheerste gevallen blijft artikel 1, eerste lid, van het besluit van kracht.

Voor de taak van de ambtenaren bij bijzondere voorvallen zoals branden, verkeers- en andere ongevallen waarbij radioactieve stoffen zijn betrokken, diefstal en anderszins zoekraken van deze stoffen etc., wordt een regel gesteld in artikel 2 van het besluit. Deze regel is van belang voor de bepaling van de bevoegdheid van de ambtenaren tegenover de betrokken particulieren; er volgt uit dat van de bijzondere bevoegdheden, neergelegd in de artikelen 59 e.v. van de wet, bij een onderzoek als bedoeld in artikel 2 mag worden gebruik gemaakt.

Aangezien ook de Rijksambtenaren, aangewezen krachtens het eerste lid van artikel 58, een verantwoordelijkheid inzake de controle hebben, dient er een relatie te worden gelegd tussen enerzijds het apparaat van de keuringsdiensten en anderzijds dat van de betrokken Rijksdiensten. Het meest voorkomend is het contact van de keuringsdiensten met het staatstoezicht op de volksgezondheid en de arbeidsinspectie. Daar de keuringsdiensten gemeentelijke of provinciale diensten zijn, kan hier van een hiërarchische relatie niet worden gesproken. De verhouding kan het best worden gekenschetst als een vorm van overleg. Wederzijds kan het initiatief daartoe worden genomen; er kunnen afspraken voor bepaalde categorieën gevallen worden gemaakt.

Indien de ambtenaren bij de vervulling van hun taak behoefte hebben aan onderzoek van bepaald materiaal, staat hun hiervoor primair het laboratorium van hun keuringsdienst ter beschikking. Voor zover nog niet bij alle keuringsdiensten de uitrusting in alle opzichten en voor alle voorkomende gevallen op een adequaat peil is gebracht, kan worden gebruik gemaakt van de diensten van laboratoria van andere keuringsdiensten waarvan de outillage reeds verder is gevorderd; de Kernenergiewet laat (in tegenstelling tot de Warenwet) de mogelijkheid hiertoe open, en het is wenselijk van die mogelijkheid gebruik te maken (zie artikel 4). Indien in bijzondere gevallen een te verrichten onderzoek van zodanige proporties is dat het de mogelijkheden van de laboratoria der keuringsdiensten te buiten gaat, verwijst genoemd artikel 4 naar het Rijksinstituut voor de Volksgezondheid, dat onderzoek verricht op het terrein van de gevaren voor de volksgezondheid, uitgaande van ioniserende straling en radioactieve stoffen, voor zover zulks met medisch-biologische laboratoriummethoden kan geschieden. Op de bijstand van dat instituut kan een beroep worden gedaan. Dit neemt uiteraard niet weg dat het wenselijk kan blijken, voor bepaalde gespecialiseerde onderzoekingen ook bij andere instituten te rade te gaan. Bij een opzet volgens deze lijnen kan voorshands de verdere ontwikkeling worden afgewacht.

Een punt dat tenslotte de aandacht vraagt is de verslaglegging. In het Besluit registratie radioactieve stoffen en kosten keuringsdiensten Kernenergiewet (*Stb.* 1969, 472), dat gelijktijdig in werking treedt, wordt bepaald dat het betrokken bestuurscollege jaarlijks aan de Minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid verslag uitbrengt betreffende alle taken, genoemd in de artikelen 27 en 58, vierde lid, van de Kernenergiewet. Het is derhalve overbodig, een bepaling inzake verslaglegging in het onderhavige besluit op te nemen. De Minister zal kunnen zorgdragen dat de onder hem ressorterende diensten exemplaren ontvangen.

*De Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,
R. J. H. KRUISINGA.*